

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 18 augustus 2011 in zaak nr. 10/36570 in het geding
tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 september 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 augustus 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 september 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hogerberoepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. E. Steendijk, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van staat.

w.g. Steendijk
lid van de enkelvoudige kamer

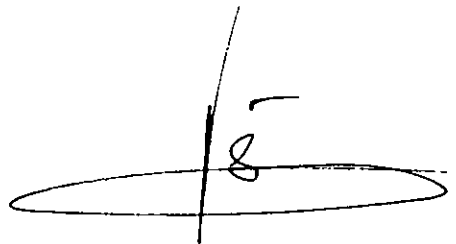
w.g. Beerse
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 oktober 2011

382-666.

Verzonden: 6 oktober 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht

Zittinghoudende te Amsterdam

zaaknummer: AWB 10/36570

V-nr:

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

in het geding tussen:

geboren op: van Iraanse nationaliteit, eiser.
gemachtigde: mr. M. Gavami, advocaat te Amsterdam

en:

de minister voor Immigratie en Asiel, rechtsopvolger van de minister van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.W. Kreumer werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

Procesverloop

Bij besluit van 21 september 2010 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 9 februari 2010 tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 afgewezen. Op 20 oktober 2010 heeft de rechtbank het beroepschrift van eiser ontvangen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 30 juni 2011. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn voornoemde gemachtigde. Ook was ter zitting aanwezig S. Ghane, als tolk in de Farsi taal.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

Asielrelaas

Eiser heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd. Eiser is drie dagen voor de presidentsverkiezingen van 2009 in Iran gebeld door een vriend om hem te helpen om met hem campagne te voeren voor Mosawi. Eiser heeft dat gedaan en heeft op de avond van de verkiezingsuitslag tegen de uitkomst gedemonstreerd. Eisers auto was kapot geslagen door de ordedienst, waarvoor eiser de volgende dag een klacht bij de ordedienst is gaan indienen. Eiser is toen gearresteerd en in elkaar geslagen en in een cel gegooid. Eiser heeft 12 dagen vastgezet zonder medische verzorging. Eiser is uiteindelijk op borgtocht vrijgelaten. Eiser is toen doorgedaan met zijn activiteiten voor de oppositie. Eiser is op een gegeven moment opgehaald uit de sponclub door de ordedienst en werd naar de Inlichtingendienst gebracht. Eiser werd daar geslagen en geschopt. Eiser werd vervolgens

vrijgelaten maar moest zich wel elke dag melden. Dit heeft hij niet gedaan. Eiser werd vervolgens na drie dagen gebeld dat hij langs moest komen en vervolgens kwam de Inlichtingendienst naar zijn werk. Eiser is toen via de achteruitgang weggegaan.

Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan - voor zover hier van belang - een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan:

1°. doodstraf of executie;

2°. folteringen, onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of

3°. ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict;

c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

1.2 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

1.3 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

1.4. Ingevolge artikel 3.35, derde lid, van het Voorschrift Vreemdelingen (VV) 2000 worden verklaringen – die niet met documenten onderbouwd zijn - geloofwaardig geacht en wordt de vreemdeling het voordeel van de twijfel gegund indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- de vreemdeling heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- de vreemdeling heeft alle relevante documenten overgelegd, of hij heeft een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van relevante documenten;
- de verklaringen zijn samenhangend en aannemelijk en niet in strijd met beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor de aanvraag;
- de vreemdeling heeft de aanvraag zo spoedig mogelijk ingediend, tenzij hij goede redenen kan aanvoeren waarom hij dit heeft nagelaten; en
- er is vast komen te staan dat de verklaringen in grote lijnen als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

1.5 Volgens paragraaf C14/2.4 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000 zal aan voormelde in artikel 3.35 van het VV 2000 opgesomde voorwaarden in de regel niet zonder meer worden voldaan, indien sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000. In dat geval zal van de verklaringen een positieve overtuigingskracht moeten uitgaan om een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, buiten beschouwing te laten, en de verklaringen alsnog als aannemelijk te beschouwen.

2. De rechtbank oordeelt dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen tegenwerpen dat eiser toerekenbaar ongedocumenteerd is. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser geen documenten ter staving van zijn identiteit en nationaliteit heeft overgelegd. De identiteitskaart en zijn geboorteboekje zijn slechts in kopie overgelegd. Eiser heeft hiertegen in beroep niks concreets aangevoerd. Nu de aanwezigheid van één element voldoende is om artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000 tegen te werpen, dient van eisers verklaringen positieve overtuigingskracht uit te gaan. De overige gronden gericht tegen het ontbreken van documenten ten aanzien van de reisroute en het asielrelaas behoeven derhalve geen bespreking.

3.1 Aan de orde is de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers asielrelaas niet positief overtuigt.

3.2 De rechtbank stelt vast dat verweerder in zijn besluit op alle elementen van de zienswijze gemotiveerd is in gegaan. Nu eiser in beroep slechts de zienswijze heeft ingelast en verder niet heeft geconcretiseerd waarom het besluit op die punten onjuist is, oordeelt de rechtbank dat verweerder de vaagheden en tegenstrijdigheden in het asielrelaas heeft kunnen tegenwerpen. De enkele niet onderbouwde stelling ter zitting dat eiser moeite heeft met data, is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende om te concluderen dat verweerder de vaagheden en tegenstrijdigheden in het asielrelaas niet heeft kunnen tegenwerpen.

3.3 Eiser heeft in beroep - voor zover relevant - een verklaring van Bodybuilding "Tak Sport" overgelegd, waarin is vermeld dat eiser aldaar op 29 december 2009 door functionarissen van de ordeclub is gearresteerd, alsmede een dagvaarding van eiser in de Iraanse krant van 24 februari 2010, waarin is vermeld dat eiser ten gevolge van een aangifte van de heer Damun Ladani wordt verdacht van het toebrengen van lichamelijk letsel en het nuttigen van alcoholische drank en zich binnen één maand hiertegen zal moeten verweren ten overstaan van een Officier van Justitie.

De rechtbank zal deze stukken op grond van artikel 83 van de Vw 2000 bij de beoordeling van het beroep betrekken.

3.4 De rechtbank oordeelt dat verweerder op basis van deze stukken niet tot een andere conclusie hoeft te komen. De verklaring van de sportvereniging van eiser is ongedateerd, waardoor verweerder niet kan nagaan wanneer dit document is opgesteld. Tevens heeft eiser over het bestaan van dit document nooit eerder iets verklaard en is het eerst vlak voor de zitting overgelegd, zodat verweerder niet alsnog het relaas geloofwaardig had moeten achten op basis van dit stuk.

3.5 Ten aanzien van de dagvaarding overweegt de rechtbank dat eiser nooit eerder iets heeft verklaard over de hierin genoemde heer . Bovendien is in deze dagvaarding vermeld dat eiser wordt verdacht van het toebrengen van lichamelijk letsel en het nuttigen van alcoholische drank, terwijl eiser in deze procedure stelt te worden vervolgd vanwege zijn deelname aan demonstraties. Nu de dagvaarding op andere delicten ziet, vormt deze evenmin

een onderbouwing voor de geloofwaardigheid van eisers asielrelaas. Eisers stelling in dit verband dat men in Iran vaak onder valse voorwendselen wordt opgeroepen te verschijnen (bijvoorbeeld onder het voorwendsel van drankmisbruik terwijl het gaat om de deelname aan een demonstratie) maakt niet dat het relaas alsnog geloofwaardig dient te worden geacht. Ook als dit in zijn algemeenheid in Iran zo zou zijn, dan heeft eiser niet onderbouwd dat het in zijn geval ook zo is. Eisers relaas is immers vaag en tegenstrijdig geacht. Daarbij heeft verweerder aangegeven dat uit het eerste gehoor blijkt dat eiser heeft verklaard al twee keer eerder te zijn gearresteerd vanwege drankmisbruik.

3.6 Verweerder heeft het relaas dan ook in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten.

4.1 Eiser heeft aangevoerd dat verweerder in het bestreden besluit in het midden heeft gelaten of hij geloofwaardig acht dat eiser heeft deelgenomen aan de demonstratie in zijn land. Eiser heeft zich, onder verwijzing naar het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 9 maart 2010, RC vs Sweden (41827/07), op het standpunt gesteld dat, nu verweerder niet heeft betwist dat eiser aan de demonstratie heeft deelgenomen en eiser illegaal zijn land is uitgereisd, eiser te vrezen heeft voor vervolging bij terugkeer naar zijn land van herkomst.

4.2 De rechtbank stelt vast dat eiser in de beroepsgronden noch in de zienswijze die in de beroepsgronden is ingelast, een grond heeft gericht tegen de zwaarwegendheidsbeoordeling van verweerder. Eiser heeft de beroepsgrond betreffende zijn deelname aan een demonstratie in zijn land, zijn illegale uitreis en de hiermee gepaard gaande vrees voor vervolging bij terugkeer naar zijn land van herkomst onder verwijzing naar voornoemd arrest van het EHRM, eerst ter zitting naar voren gebracht. De rechtbank zal deze beroepsgrond wegens strijd met de goede procesorde dan ook niet bij de beoordeling van het beroep betrekken.

5. De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Zaaknummer: AWB 10/36570 inzake

Pagina 5 van 5

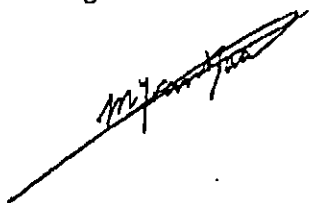
Bestlissing

De rechtbank,
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 10/36570,

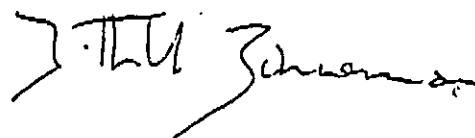
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.T.H. Zimmerman, rechter, in aanwezigheid van mr. M.I. Van Baal, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 18 augustus 2011.

griffier

rechter

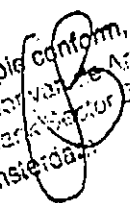
Afschrift verzonden aan partijen op:

18 AUG. 2011

Conc.: MvB
Coll.:
D: C
VK

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Voor kopie conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam.

■
■
■

KOOL BLOCH GAVAMI ADVOCATEN

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
15 SEP 2011	
ZAAKN.	2011 10062
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per telefax. 070-365 13 80

Amsterdam, 15 september 2011
Inzake: het appel van

BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op te (Iran) van Iraanse nationaliteit,
verder te noemen appellant, te dezer zake woonplaats kiezende aan de Ijburglaan 650 te (1087 CE)
Amsterdam ten kantore van de advocaat mr. M. Gavami die door appellant tot gemachtigde wordt gesteld
en als zodanig voor hem zal optreden; en bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van dit hoger
beroep,

dat appellant hierbij (hoger) beroep instelt tegen de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, d.d. 18
augustus 2011, bekend gemaakt d.d. 18 augustus 2011 waarbij appellants beroep tegen het besluit van de
Minister voor I & A, verder te noemen 'de Minister' d.d. 21 september 2011 inhoudende afwijzing van de
door appellant ingediende aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel, ongegrond werd
verklaard; een kopie van de bestreden uitspraak wordt hierbij overgelegd,

dat appellant zich met deze uitspraak niet kan verenigen en hieromtrent het navolgende aanvoert;

dat appellants eerste grief zich richt tegen de overweging van de rechtbank zoals vermeld in overwegingen
3.3. tot en met 3.6. waarin de rechtbank de door eiser in beroep overgelegde documenten bij de
beoordeling van het beroep heeft betrokken en daarover zich een oordeel heeft gevormd,

dat appellants tweede grief zich richt tegen de rechtsoverwegingen 4.1. en 4.2, waarbij de rechtbank de
daarin genoemde beroepsgrond van appellant niet bij de beoordeling van het beroep heeft betrokken;

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte zich een oordeel heeft gevormd over de
documenten die door eiser in beroep zijn overgelegd. De rechtbank bezit immers niet de deskundigheid
om over de in de procedure overgelegde documenten een oordeel te geven. Appellant heeft ter toelichting
van deze documenten aangevoerd dat deze het bestaan van de problemen van appellant met de
autoriteiten aantonen. Voorts heeft appellant aangevoerd dat het feit dat deze documenten andere
gegevens bevatten dan door appellant in de asielprocedure heeft verstrekt, te maken heeft met de wijze
waarop de Iraanse autoriteiten de verdenking van de gezochte personen op de officiële documenten
vermelden.

KOOL BLOCH GAVAMI ADVOCATEN

Appellant is van mening dat het aan de Minister is om eerst te onderzoeken of een overgelegd document authentiek is. Vervolgens is het aan de Minister om te beoordelen of dit document gegevens bevat die niet overeenkomen met de door de vreemdeling afgelegde verklaringen.

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte niet heeft geoordeeld dat de Minister het besluit had moeten intrekken teneinde deze documenten te onderzoeken.

In de tweede plaats heeft appellant in beroep onder verwijzing naar de jurisprudentie van het EHRM aangevoerd dat de Minister de deelname van appellant aan de demonstraties in Iran niet heeft betwist. Gelet op het feit dat appellant in beroep documenten heeft overgelegd die niet zijn onderzocht, terwijl het risico voor appellant, gezien de algemene mensenrechtensituatie in Iran zoals blijkt uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken, ingeval van terugkeer als groot kan worden beschouwd, had de Minister alsnog moeten onderzoeken of de schending van artikel 3 EVRM op dat moment niet reëel was.

Appellant concludeert dat de rechtbank het beroep gegrond had dienen te verklaren opdat de Minister de toen bekend geworden feiten en omstandigheden alsnog kon onderzoeken.

REIDENEN, waarom appellant zich wendt tot UW Afdeling met het eerbiedig verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank d.d. 18 september 2011, bekend gemaakt d.d. 18 september 2011 te vernietigen en het (hoger) beroep gegrond te verklaren.

gemachtigde,

M. Gavami

